

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Δ' Δημοτικού

Θεματική ενότητα:
Με επιμονή στον αγώνα

2. Με επιμονή στον αγώνα: Τα αδέρφια μας που υποφέρουν από την απόρριψη

Ο Χριστός συναντά τους δέκα λεπρούς

Στα παλιά χρόνια υπήρχαν πολλές ασθένειες για τις οποίες ο άνθρωπος δεν είχε καταφέρει να βρει κάποιο φάρμακο, ώστε να τις θεραπεύσει. Ακόμη και σήμερα, υπάρχουν κοντά μας άνθρωποι που υποφέρουν από ανίατες ασθένειες, από αρρώστιες, δηλαδή, που δεν γιατρεύονται. Μια τέτοια πολύ βασανιστική αρρώστια ήταν η λέπρα, η οποία ήταν πολύ διαδεδομένη στα χρόνια που ζούσε ο Χριστός. Έτσι, μια μέρα, καθώς ο Χριστός πήγαινε προς την Ιερουσαλήμ, πέρασε από ένα χωριό, μεταξύ Σαμάρειας και Γαλιλαίας, όπου τον υποδέχτηκαν από μακριά δέκα λεπροί ζητώντας του βοήθεια φωνάζοντας “Ιησού Χριστέ, βοήθησέ μας”.

Οι λεπροί ήταν άνθρωποι πολύ δυστυχισμένοι και βασανισμένοι. Όποιος είχε λέπρα γέμιζε πληγές, ένιωθε έντονους πόνους, το σώμα του παραμορφωνόταν και στο τέλος πέθαινε. Την ίδια στιγμή, η λέπρα ήταν και ασθένεια μεταδοτική, μπορούσε, δηλαδή, να μεταφερθεί σε άλλους ανθρώπους. Και, επειδή ακριβώς η ασθένεια ήταν μεταδοτική και αγιάτρευτη, τους λεπρούς τους έδιωχναν από το χωριό και αυτοί οι ταλαίπωροι ζούσαν απομονωμένοι, μακριά από τον τόπο και την οικογένειά τους, μέσα σε σπηλιές και χαλάσματα. Μάλιστα, τους έδεναν στον λαιμό κι ένα καμπανάκι, όπως αυτά που βάζουν οι βοσκοί στα πρόβατα, έτσι ώστε αν συνέβαινε να περνά κάποιος από κοντά τους να μπορεί να τους αποφύγει. Η κοινωνία είχε απορρίψει αυτούς τους ανθρώπους και κανείς δεν ήθελε να βρίσκεται μαζί τους.

Ο Χριστός, όμως, όταν βρέθηκε κοντά τους, τους αποδέχτηκε και τους άκουσε με αγάπη και καλοσύνη, ως να ήταν τα πιο αγαπημένα του πρόσωπα. Δεν τους απέρριψε και δεν τους έδιωξε, όπως έκαναν οι άλλοι άνθρωποι. Αντίθετα, καθώς είναι ο φιλεύσπλαχνος Θεός, με ένα του λόγο, τους έδωσε την υγεία τους, πλησιάζοντας και αγκαλιάζοντάς τους έτσι με την αγάπη του. Η αποδοχή των λεπρών από τον Χριστό είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα πως δεν πρέπει να απορρίπτουμε κανένα συνάνθρωπό μας. Δεν είναι ανθρώπινο να απομονώνουμε τους συνανθρώπους μας και να τους χωρίζουμε σε κατηγορίες υποτιμώντας τη διαφορετικότητά τους. Με σεβασμό και κατανόηση και με μια αγκαλιά γεμάτη αγάπη πρέπει να δεχόμαστε και να βοηθούμε και τον κάθε άνθρωπο ως αδελφό μας.

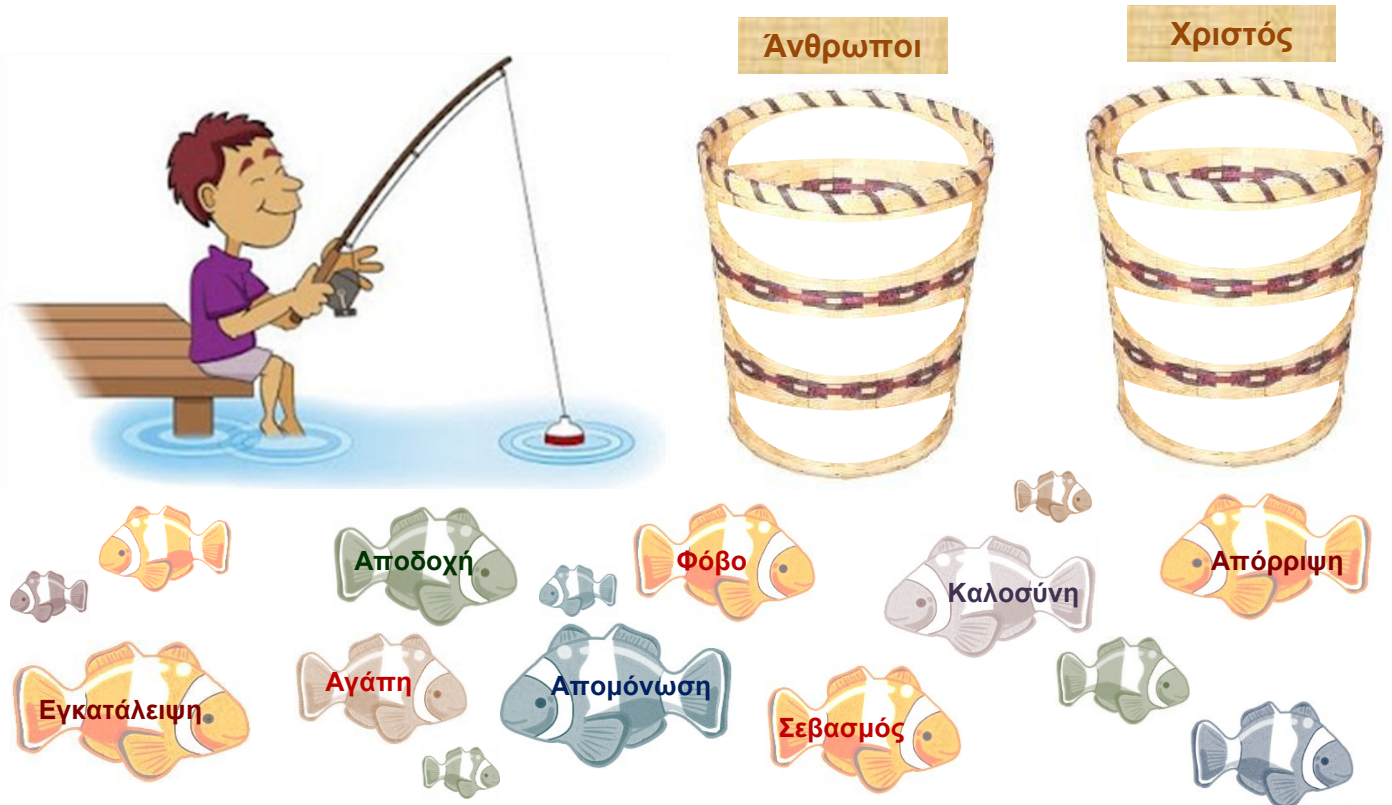
(Λουκάς, 17:11-19)

1. Συζητούμε το πιο κάτω ερώτημα.

Πώς συμπεριφερόμαστε πολλές φορές απέναντι σε κάποιους συνανθρώπους μας που αντιμετωπίζουν κάποιο πρόβλημα ή είναι διαφορετικοί από εμάς;

2. Ψαρεύουμε λέξεις από τη θάλασσα των λέξεων και τις τοποθετούμε στο κατάλληλο κοφίνι, ώστε να χαρακτηρίζουν καλύτερα τη συμπεριφορά των ανθρώπων και του Χριστού απέναντι στους λεπρούς.

3. Διαβάζουμε το πιο κάτω κείμενο για τον γέροντα Ευμένιο και υπογραμμίζουμε εκείνο που μας έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση. Ακολουθώντας, συζητούμε στην τάξη πώς αντιμετώπιζε τους ανθρώπους ο γέροντας.

Ο γέροντας Ευμένιος αποτελεί μια σημαντική προσωπικότητα της Εκκλησίας στον 20^ο αιώνα. Πρόκειται για έναν άνθρωπο που αφιέρωσε τη ζωή του στον συνάνθρωπό του αγκαλιάζοντας με την αγάπη του τον κάθε ταλαιπώρο και δυστυχισμένο. Ο ίδιος έπασχε από την ασθένεια της λέπρας, η οποία και τον οδήγησε στο Νοσοκομείο Λοιμωδών στην Αγία Βαρβάρα Αθηνών. Εκεί θεραπεύτηκε αλλά, βλέποντας τον ανθρώπινο πόνο, αποφάσισε να παραμείνει στο νοσοκομείο ως ιερέας, για να βοηθήσει όσο μπορούσε στην ανακούφιση των συνανθρώπων του! Συμπαραστάθηκε στους λεπρούς και ήταν γι' αυτούς ο φίλος και πατέρας τους. Αγαπούσε όλο τον κόσμο, κάθε άνθρωπο προσωπικά, και ήταν ένας ιδιαίτερα γελαστός γέροντας. Δεν απέρριπτε κανένα, αλλά άκουγε τα προβλήματα όλων των ανθρώπων και τους στήριζε με τις προσευχές και το χαμόγελό του. Πονούσε ο ίδιος για όλους τους πονεμένους και δυστυχισμένους γι' αυτό πολλές φορές έβγαινε από το Ιερό, κατά τη λειτουργία, με τα γένια του βρεγμένα από δάκρυα.

2. Με επιμονή στον αγώνα: τα αδέρφια μας που υποφέρουν από την απόρριψη

4. Διαβάζουμε τη συνέχεια του Ευαγγελίου του Ευαγγελιστή Λουκά και ακολούθως χρωματίζουμε τη σωστή απάντηση στις ερωτήσεις, που βρίσκονται κάτω από το κείμενο.

«Μετά τη συνάντησή του με τους δέκα λεπρούς, ο Χριστός, για να δοκιμάσει την πίστη τους, τους έστειλε να παρουσιαστούν μπροστά στους ιερείς. Οι ιερείς τότε ήταν υπεύθυνοι, για να διαπιστώσουν αν κάποιος έπασχε από τη λέπρα ή ήταν καθαρός. Οι λεπροί έχοντας πίστη και με μόνο το λόγο του Χριστού, ξεκίνησαν για τους ιερείς. Στον δρόμο για τους ιερείς θεραπεύτηκαν όλοι. Μόνο ένας, όμως, από αυτούς γύρισε πίσω για να ευχαριστήσει τον σωτήρα Χριστό. Αν και ήταν Σαμαρείτης και δεν ανήκε στην ίδια φυλή με τον Χριστό, όπως οι άλλοι εννέα λεπροί, εντούτοις έπεσε στα πόδια του, τον προσκύνησε και με δάκρυα στα μάτια δοξολογούσε τον Θεό. Και τότε ο Χριστός εξέφρασε ένα παράπονο λέγοντας: “Δεν καθαρίστηκαν και οι δέκα από την ασθένεια; Οι άλλοι εννέα πού είναι; Κανείς δε βρέθηκε να επιστρέψει, για να ευχαριστήσει και να δοξάσει τον Θεό, παρά μόνο αυτός εδώ που δεν είναι Ιουδαίος, αλλά Σαμαρείτης”. Και γυρίζοντας σε αυτόν του είπε: “Σήκω λοιπόν και πήγαινε, διότι η πίστη σου σε έσωσε”».

(Λουκάς, 17: 11-19)

Αυτοί έλεγχαν, αν ένας λεπρός είχε γίνει υγιής, στα χρόνια του Χριστού.

γιατροί

δάσκαλοι

ιερείς

Αυτή η αρετή που έδειξαν οι λεπροί τους οδήγησε στη θεραπεία τους.

πίστη

αγάπη

σοφία

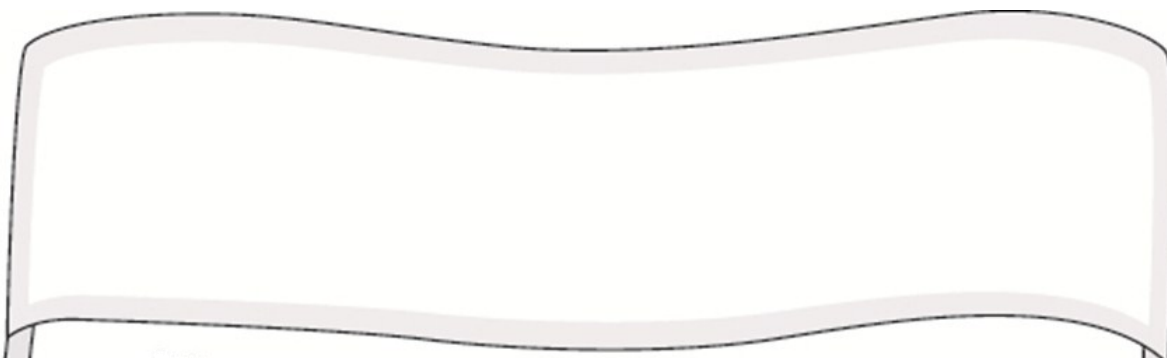
Αυτό έδειξαν, μετά τη θεραπεία τους, απέναντι στον Χριστό οι εννέα λεπροί.

εκτίμηση

αχαριστία

ταπείνωση

5. Φτιάχνουμε το δικό μας σύνθημα ενάντια στην απόρριψη.

Ο Τριγωνοψαρούλης

Ο Τριγωνοψαρούλης ήταν ένα ψαράκι διαφορετικό απ' τα άλλα. Είχε σχήμα τριγώνου, που τον έκανε να ξεχωρίζει από τους άλλους, και ήταν η αιτία για να του δώσει αυτό το όνομα η δασκάλα του η κυρά Σουπιτιά. Πήγαινε στο σχολείο μαζί με τ' άλλα ψαράκια αλλά δυσκολευόταν να μάθει να γράφει και να διαβάζει. Μόνο τριγωνάκια μπορούσε να σχεδιάσει. Για τον λόγο αυτό όλοι τον κοροϊδεύανε και κανείς δεν τον έκανε παρέα.

- Τριγωνοψαρούλη, είσαι ο τελευταίος μαθητής! Μόνο τριγωνάκια ξέρεις να σχεδιάζεις, του έλεγαν.

- Είσαι τεμπέλης! Φώναζαν τα καλαμαράκια και τον χτυπούσαν με τα πλοκάμια τους.

- Δεν προσπαθείς, είσαι αφηρημένος και απρόσεκτος, του έλεγε η κυρά Σουπιτιά.

Κι όμως προσπαθούσε, και μάλιστα πολύ! Και πρόσεχε και ήθελε να σχεδιάσει σωστά, αλλά... δεν μπορούσε! Ήταν τόσο δυστυχισμένος! Η κυρά Σουπιτιά πήγαινε κοντά του και του έδειχνε τι έπρεπε να κάνει. Όμως, και πάλι ο Τριγωνοψαρούλης δεν τα κατάφερνε, κι εκείνη εκνευριζόταν και του έβαζε τις φωνές:

- Μα πότε θα μάθεις επιτέλους;

Ούτε και στο διάλειμμα τα άλλα ψαράκια του συμπεριφέρονταν καλύτερα. Δεν τον έκαναν παρέα, μια και ήθελαν να παίζουν πάντα με τους καλύτερους μαθητές, όπως το λυθρίνι, το σαφρίδι και το λαβράκι. Το σχολείο γι' αυτόν ήταν ένα μαρτύριο. Καθόταν λοιπόν μόνος του στη γωνία ενός βράχου κι έτρωγε το πλαγκτό του, σχεδίαζε τα τριγωνάκια του και καμιά φορά σιγοτραγουδούσε μελαγχολικά:

Δεν είμαι χαζούλης, δεν είμαι κουτός.

Ο Τριγωνοψαρούλης, ο διαφορετικός.

Ο καιρός περνούσε και ήρθε η ώρα τα ψαράκια να κάνουν την πρώτη τους βόλτα έξω από το σχολείο. Εκεί όμως παραμόνευε ο κίνδυνος που ήταν τα δίκτυα του ψαρά. Ο Τριγωνοψαρούλης, τότε, αποφάσισε να καταστρώσει ένα σχέδιο. Έβαλε τα ψαράκια να παραταχθούν το ένα κολλητά στο άλλο, δημιουργώντας ένα μεγάλο σουβλερό τρίγωνο που στην πρώτη γραμμή του μπήκαν οι ξιφίες. Με το σχέδιό του κατάφεραν να τρυπήσουν τα δίκτυα του ψαρά και να ξεφύγουν από τον κίνδυνο. Ο Τριγωνοψαρούλης μ' αυτή την επιτυχία του έμεινε στην ιστορία της κοινωνίας του βυθού σαν το πιο έξυπνο ψάρι. Κανείς, πλέον, δεν τον απέρριπτε και όλοι ζητούσαν να βρεθούν κοντά του.

Βαγγέλη Ηλιοπούλου, Ο Τριγωνοψαρούλης, 1995, εκδόσεις Πατάκη, (διασκευή)

1. Γράφουμε πιο κάτω ποια πιστεύετε πως ήταν η αιτία, για να απομονώσουν και να απορρίψουν τα άλλα ψάρια τον Τριγωνοψαρούλη.

.....

.....

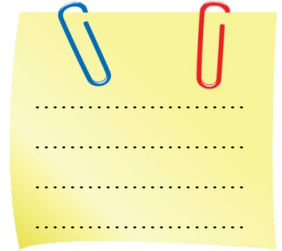
.....

2. Με επιμονή στον αγώνα: τα αδέρφια μας που υποφέρουν από την απόρριψη

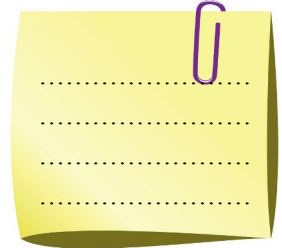
2. Υπάρχουν πολλές αιτίες, για τις οποίες εμείς οι άνθρωποι απορρίπτουμε και απομονώνουμε τους συνανθρώπους μας. Διαβάστε τι έχουν να μας πουν τα παιδιά πιο κάτω και προσπαθήστε να γράψετε πολύ σύντομα, δίπλα από το κάθε παιδί, την αιτία απόρριψης που αναφέρει.

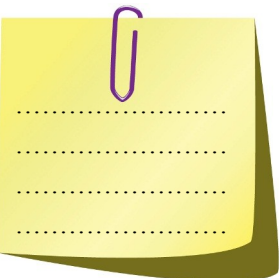
Στην πατρίδα μου υπάρχει μεγάλη φτώχεια. Όταν η οικογένειά μας μεταναστεύει σε άλλη χώρα η ντόπια κοινωνία δεν μας δέχεται και οι γονείς μας δεν βρίσκουν εύκολα δουλειά.

Στη δική μου πατρίδα υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς. Αν είσαι φτωχός η κοινωνία σε απομονώνει.

Στην πατρίδα μου οι γυναίκες νιώθουμε πολύ απομονωμένες. Υπάρχει βία εναντίον των γυναικών και είναι πολύ δύσκολο για μια γυναίκα να εκλεγεί σε ένα αξίωμα.

Στη δική μου πατρίδα, δυστυχώς, αν είσαι άτομο με ειδικές ανάγκες δεν έχεις και πολλά δικαιώματα. Δύσκολα βρίσκεις δουλειά και πολλοί σε υποτιμούν.

3. Τα παιδιά θέλησαν να στείλουν ένα μήνυμα σε όλους τους ανθρώπους για το πώς πρέπει να συμπεριφερόμαστε στους συνανθρώπους μας. Βοηθήστε τα γράφοντας στην πινακίδα του κάθε παιδιού μόνο μια λέξη που πρέπει να χαρακτηρίζει τις σχέσεις μας.

